

Anna (Lenka) Lindtová

Narozena 19.03.1930

poslední bydliště před deportací: Praha, I

adresa/místo registrace v Protektorátu:

Praha I, Waldhauserova 17

transport Au, č. 429 (12. 05.1942 Praha → Terezín)

transport Ev, č. 1733 (28. 10.1944 Terezín → Osvětim)

Zahynula

Před odchodem do Terezína

- žila v Praze

Před rokem 1939

- žila v Praze ?

Na pokoji 28

• **Jednou našla Tella v Lenčině menážce hřeben plný vlasů, špinavé kalhotky a zubní kartáček. Tak se rozzlobila, že potrestala celý pokoj. Trest spočíval v tom, že jsme měly večer zaražené vycházky a nesměly jsme nikoho navštívit, ani své rodiče.** na Lenku vzpomíná Judith

• **Z našeho heimu bych nechtěla nikdy odejít, za nic na světě. Máme v našem heimu spoustu věcí, o kterých nemůžu psát, protože bych mohla heim zradit. Máme spoustu oslav s malými žranicemi. Všem se u nás moc líbí. Heim na mě udělal nejsilnější dojem. Heim je můj život. Nevím, co budu dělat, až budu doma žít v jednom bytě sama s maminkou. Brr...Půjdu do nějakého domova, i když budu doma. A budu vzpomínat na heim osmadvacítku a na děvčata, co tam bydlela. Paní profesorko, až to budete číst, řeknete si, Lindtová, máš psát nejsilnější dojem z heimu, a ty píšeš takové blbosti... Říkám vám, že mým nejsilnějším zážitkem bylo, když jsme si oblékly náš stejnokroj – a víc vás nemusí zajímat! Nemějte mi to za zlé. Lenčina slohová práce – říjen 1943**

• Eva Landová, Lenka a Pavla Seinerová si malovaly návrat do milované Prahy.

• Flaška našla v Lence přítelkyni, kterou velmi obdivovala, s níž se mohla leccemu smát a o mnohém diskutovat. Rozhodně neměly vždycky stejný názor a někdy se pořádně pohádaly, protože Lenka byla kritický duch par excellence. ...

Deportace z Terezína

- transport Ev (28.10.1944 Terezín → Osvětim) s maminkou – poslední transport, který byl z Terezína vypraven na Východ v rámci tzv. likvidačních (podzimních) transportů 1944
- ghetto přestalo v podstatě fungovat

Vysvětlivky:

*1 Tímto písmem – jsou uvedeny autentické (dobové) doklady

*2 Tímto písmem – jsou uvedeny vzpomínky

Věřím ti - věříš mi? vím - jak víš
buď - jak buď, nezradíš - nezradím

Slova této hymny, tajné přísahy dívek z pokoje 28 dívčího domova L 410 v Terezíně zapůsobila na mnohé čtenáře. Byla to hymna dívek, které držely při sobě. Snažily se pomáhat si. V této životní situaci to šlo sice těžko. Většina nepřežila. Ostatní se ale dodnes scházejí. Vzpomínají na ty těžké časy. Nemyslí se na ně hezky, s úsměvem vzpomínají...

**Věřím ti - věříš mi? vím - jak víš
buď - jak buď, nezdáš - nezdám**

Slova této hymny, tajné přísahy dívek z pokoje 28 dívčího domova L 410 v Tereziíně zapůsobila na mnohé čtenáře. Byla to hymna dívek, které držely při sobě. Snažily se pomáhat si. V této životní situaci to šlo sice těžko. Většina nepřežila. Ostatní se ale dodnes scházejí. Vzpomínají na ty těžké časy. Nemyslí se na ně hezky, ale s úsměvem vzpomínají na hry, divadlo Brundibár a pěkné časy, které v pokoji 28 strávily.

Reakce na hádku s Flaškou

**Chtěla jsem být
A snažila jsem se
Zklamala mne děvčata
V krátkém čase.**

**Zklamaly a neuznaly
Přemohla jsem trochu sebe.
Ptaly se, proč nepřemohu
Špatné já své celé.**

**Snažím se
A snažit se budu
Dokáží Flašce, že
K cíli svému půjdu**

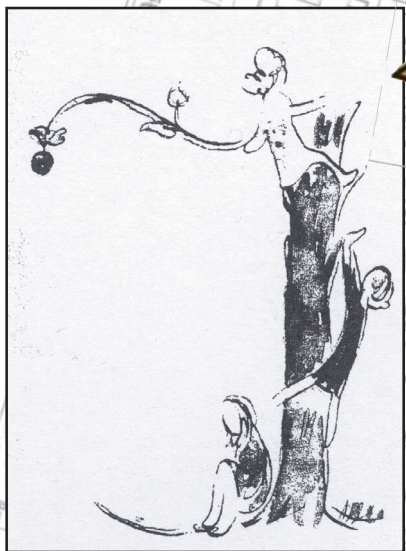
**Budu, musím
A v krátkém čase**

**Až příště vytknou mi to
Nenaštvu se zase.
Půjdu klidně dál k cíli
Každým dnem vždy blíž
Až budu moct Evě říct
Jsem u cíle již.**

**Půjdu vpřed.
Až v Maagalu budu
Pak k Evě
A ještě výš půjdu.**

**A Flaška nebude moc říct
Že nepřemáhám sebe
Ba naopak opodál bude stát.
A divit se, že dosáhla jsem nebe,
Neb tak vysoko budu.**

Lenka - léto 1943?

Obrázek nakreslil Willy Groag. Ze slohové práce Lenky Lindtové

Série scének ze života starých panen Amálky a Pózinky a... Eva Landová si nejraději vzpomíná na scénku s krůtou - příprava na Roš hašana (v jidiš Rašišóne) - hrály Flaška, Lenka a Rutka Popperová:

Koupíme si husu? To je drahé. Prasátko? To není košer? Koupíme si krůtu! Oškubou ji, ale zjistí, že je živá. Začnou se o ni starat a upletou jí svetr. Chrání svetr i krůtu před odevzdáním. Všechny dohromady oslaví Roš hašana - „Ať žije krůta, ať žije naše Popinka.“

To byla naše revolucionářka. Pro pravdu by šla na barikády. Byla nějak podivně zakomplexovaná, nepořádná, nedbalá, močila do postele a přitom velmi nadaná. ... každého buď zbožňovala nebo nenáviděla a neustále se s někým hádala a bojovala za ideje. Helga Pollak - Drori